

V R T E C.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1893.

Leto XIII.

O Njega Velicástva Cesarja

FRANA JOSIPA I.

slavnem prihoðu v Ljubljano,

v 11. dan julija meseca 1883. Jeta.

a Kranjsko prišel boš, presvítli vladar!
In stópil v Ljubljano veséle,
Kder čaka Te ljudstvo, izvésto vsekdár,
Da vnéto bi Tebe vzprijólo.

Od rádoti čiste pomlájeno bó
Obličje Ljubljanskega mésta :
Oáéne z obléko se nóvo, lepó,
Kot žénina čaka nevésta.

Otróku utriplje hvaléžno arcé
Ob drazem očetovem gódu :
Z jednákimí čúti Slovéní hité
Napróti cesarstva Gospódu.

Viščko jim prápor po vzdúhu vzvihrá,
Razvíje ga rádosť in sréča,
A trójno ta prápor šaróto imá:
Mej bélo je módra, rudéča.

Iz tisoč in tisíc Ti ust zagrmí:
„Bog svítlega žívi Cesárja,
In hráni ga tudi prihodnje vse dni,
Ker dál si ga Tí nam v vladárja!“

Saj rod naš cesaraki Slovéne krepkó
Zastópa, kot svóje sínóve,
Z ljubéznijo vlada lét šest krat nam stó,
In vódi naj pözne rodóve!

Ohraní slovénski nam jezik si Tí,
Da svôbodno smé se glasiťi;
Ves národ v Ljubljani Te bélej časti,
Slavi Te, Gospód ponosíti!

Nad nami se víšnjava sméje nebó,
Slovéneček se k njému ozíra,
Ker njega tolažba, podpóra ljubó
V katóliškej cérkvi izvíra.

Te vére si branil, prevzvíšeni ród!
Ko nánjo grméla je síla;
Zatórej svetló se praznúje Tvoj gód,
Budé se pobožna čutíla.

Tisoč Ti prížgè se na véčer svetíl,
Žarélo rudéče bo mésto,
In v srci Tí védno ljubézen gojíl
Ter vdán Tí bo národ izvésto.

Vesélo navdúšena tíste bo dni
Vzklikávava naša mladína:
„Náj cesar Fran Jósip še dolgo žívil
Žívi náj cesárska rodbína!“

F. Krek.

